

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: J. V.
nar. X
bytem X
zastoupen JUDr. Vladimírem Jaškem, Ph.D., LL.M., advokátem
sídlem Pařížská 67/11, 110 00 Praha 1- Josefov

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2022, č. j. MD-31044/2022-160/3,

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2022, č. j. MD-31044/2022-160/3, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Vladimíra Jaška, Ph.D., LL.M, právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (správní orgán prvního stupně) ze dne 1. 7. 2022, č. j. MHMP 1219743/2022, sp. zn. S-MHMP 1520091/2020.
2. Správní orgán prvního stupně rozhodoval v obnoveném řízení o tom, zda se žalobci vrací pozbyté řidičské oprávnění; ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že řidičské oprávnění se žalobci nevrací, protože složil zkoušku z odborné způsobilosti v rozporu se zákonem, jelikož mu během ní radil zkušební komisař, což bylo zachyceno v kamerovém záznamu pořízeného Policií ČR při odhalování trestné činnosti zkušebních komisařů.

II. Řízení předcházející podané žalobě a napadená rozhodnutí

3. Původně správní orgán prvního stupně rozhodl o žalobcově žádosti ze dne 6. 10. 2020 o vrácení řidičského oprávnění, že se žalobci vrací řidičské oprávnění skupin AM, A1, A2, A, B1, B pozbyté v důsledku dosažení 12 bodů (rozhodnutí ze dne 13. 10. 2020, č. j. MHMP 1565618/2020, sp. zn. S-MHMP).
4. Následně však ve věci vyšlo najevo, že žalobcův doklad o odborné způsobilosti, který žalobce doložil ke své žádosti, byl získán v rozporu se zákonem (dokladem je záznam o zkouškách z odborné způsobilosti konaných dne 28. 7. 2020 u Městského úřadu Varnsdorf). O tom, že žalobce mohl získat doklad odborné způsobilosti v rozporu se zákonem, se správní orgán prvního stupně dozvěděl z podnětu Krajského ředitelství police Ústeckého kraje, územního odboru Děčín, oddělení hospodářské kriminality, č. j. KRPU-81861-585/ČJ-2021-040281, který správnímu orgánu prvního stupně poskytl kamerový záznam zachycující průběh žalobcovy zkoušky z předpisů o provozu na pozemních komunikacích. Tento záznam pořídila policie při odhalování trestné činnosti zkušebních komisařů, kteří při zkouškách zkoušeným radili a pod jejichž dohledem žalobce zkoušku prováděl.
5. Na základě podnětu policie a podkladů od ní získaných rozhodl správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím ze dne 21. 4. 2022, č. j. MHMP 699178/2022, že z moci úřední obnovuje řízení o vrácení řidičského oprávnění. Toto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, které žalovaný zamítl (rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2022, č. j. MD-19791/2022-160/3). Žalobcovu žalobu proti tomuto rozhodnutí Městský soud v Praze zamítl svým rozsudkem ze dne 28. 11. 2023, č. j. 9 A 55/2022-55. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud dosud nerozhodl (řízení vede NSS pod sp. zn. 7 As 17/2024).
6. Po obnově řízení rozhodoval správní orgán prvního stupně v řízení obnoveném. Svým rozhodnutím ze dne 1. 7. 2022, č. j. MHMP 1219743/2022, sp. zn. S-MHMP 1520091/2020 rozhodl následovně:
  - 1) žalobci se nevrací řidičské oprávnění skupin AM, A1, A2, A, B1, B, neboť žalobce ke své žádosti nedoložil v souladu s § 102 odst. 3 písm. c) a § 123d odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu, platný doklad o přezkoušení z odborné způsobilosti, žalobce totiž získal odbornou způsobilost v rozporu se zákonem;
  - 2) ruší se původní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o vrácení řidičského oprávnění (viz bod 3 výše);
  - 3) účinky tohoto rozhodnutí nastávají ode dne 19. 10. 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

7. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
8. Ve svém rozhodnutí žalovaný nesouhlasil s žalobcovou námitkou, že by mělo být prvostupňové rozhodnutí zrušeno z důvodu, že správní orgán prvního stupně neumožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 s. ř. Žalovaný sice uznává, že správní orgán prvního stupně toto žalobcovo právo porušil v obnoveném řízení, ale v řízení o obnově žalobci umožnil seznámit se s poklady pro rozhodnutí a v obnoveném řízení vycházel ze stejného skutkového stavu jako v řízení o obnově a nijak nedoplňoval spis. Tato vada tak neměla vliv na výsledek řízení.
9. Správní orgán prvního stupně nemusel vyčkávat na rozsudek trestního soudu o vině zkušebních komisařů, neboť podvádění žalobce při zkoušce je dostatečně prokázáno i bez rozhodnutí trestního soudu. I bez protokolu o kamerovém záznamu a povolení státního zástupce ke sledování pomocí kamerového záznamu je dostatečně zjištěn skutkový stav. Ze samotného záznamu plyne, kde a kdy byl pořízen.
10. Z podnětu policie plyne, že kamerový záznam byl získán v souladu s právními předpisy a se souhlasem státního zástupce.
11. Žalovaný neshledal prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelným. Správní orgán prvního stupně prezentoval názor odlišný od názoru žalobce a odůvodnění tohoto rozhodnutí poskytuje dostatečnou oporu pro jeho výrok.

III. Žaloba

12. Výhrady žalobce proti napadenému rozhodnutí lze rozdělit do šesti žalobních bodů.
13. V prvním z nich žalobce namítá, že správní orgán prvního stupně neumožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 s. ř.
14. Je nesprávný závěr žalovaného, že porušení § 36 odst. 3 s. ř. není důvodem pro zrušení prvostupňového rozhodnutí. Zákon vylučuje povinnost správního orgánu umožnit účastníku řízení seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, pouze pokud se žadateli v plném rozsahu vyhovuje nebo pokud se účastník tohoto práva vzdal. Nesprávný je i závěr žalovaného, že správní orgán nemusí účastníku řízení umožnit seznámení s podklady, pokud se správní spis nedoplňoval.
15. Podle argumentace uvedené ve druhém žalobním bodě nepřezkoumaly správní orgány dostatečně rozhodné skutkové okolnosti. Vycházely pouze z obecných zjištění policie, která nejsou postavena najisto. Z kamerového záznamu nevyplývá, že by komisař žalobci při zkoušce radil (ať už verbálně, či neverbálně). Skutkový stav tak nemá oporu v provedených důkazech.
16. Ve třetím žalobním bodě žalobce upozorňuje, že správní orgán prvního stupně překročil svou rozhodovací pravomoc, protože v rozporu s § 57 odst. 1 písm. c) s. ř. učinil závěry o skutkovém stavu, jak ho popisuje policie.
17. Podle čtvrtého žalobního bodu měl správní orgán prvního stupně zkoumat, zda byl kamerový záznam získán v souladu se zákonem, nikoliv se pouze spoléhat na sdělení policie, že tomu tak je.
18. V pátém žalobním bodu žalobkyně namítla, že si měly správní orgány k záznamu opatřit protokol o pořízení záznamu podle § 158d odst. 7 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád. Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

V řízení byl tento důkazní prostředek použit, aniž pro to byly splněny podmínky stanovené trestním řádem. Správní orgány jen na základě sdělení policie předpokládaly, že kamerový záznam byl pořízen se souhlasem státního zástupce, v prostorech a v době, pro něž byl povolen.

19. Trestní řád při použití záznamu jako důkazu výslovně požaduje, aby byl k záznamu připojen protokol s náležitostmi uvedenými v § 55 a § 55a trestního řádu. Ve správním řízení jsou použitelné jen důkazní prostředky splňující požadavky speciálních zákonů, jímž je v tomto případě trestní řád.
20. Není jasné, zda státní zástupce pořízení záznamu řádně povolil. Není ani jasné, kdy a kdo záznam pořídil. Zjištění těchto skutečností nabývá na významu zejména tím, že kamerový záznam je jediný důkazní prostředek tohoto řízení.
21. V šestém žalobním bodě žalobce namítá nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, jelikož se správní orgán prvního stupně dostatečně nevypořádal se žalobcovými námitkami týkajícími se splnění podmínek pro použitelnost důkazních prostředků.
22. Žalobce tak navrhuje, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a dále proto, že skutkový stav, který je základem napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisem a nemá v něm oporu.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

23. Žalovaný na úvod svého vyjádření uvedl, že žalobní námitky jsou téměř shodné s námitkami uvedenými ve správním řízení, proto žalovaný odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí, kde se s nimi vypořádal.
24. Skutkově obdobnou věcí se již zabýval NSS v rozsudku ze dne 4. 2. 2015, č. j. 3 As 80/2014–40. Dospěl k závěru, že trestní řád se na správní řízení nepoužije. Proto se podmínky použití kamerového záznamu stanovené v § 158d trestního řádu vůbec ve správním řízení neaplikují. Nebylo tak třeba provádět jako důkaz protokol ke kamerovému záznamu či si vyžadovat souhlas státního zástupce o povolení sledování. Přesto je žalovaný přesvědčen, že státní zástupce s pořízením záznamu souhlasil.
25. Žalobce ve své replice upozornil, že z odůvodnění odkazovaného rozsudku NSS plyne, že v daném případě disponoval správní orgán společně s kamerovým záznamem i protokolem. Ten však v žalobcově případě chybí. Rovněž se NSS zabýval § 158d odst. 10, který upravuje jinou otázku, než se řeší v tomto řízení. Toto ustanovení totiž řeší použitelnost záznamu jako důkazu „*v jiné trestní věci, než je ta, v níž bylo sledování za podmínek uvedených v odstavci 2 provedeno*“.
26. Dne 14.4.2025 bylo soudu doručeno sdělení žalovaného, že vzhledem k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2025, čj. 7 As 17/2024, který rozhodoval o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023, č. j. 9 A 55/2022-55, v skutkově a právně obdobné věci, hodlá požádat nadřízený správní orgán o uspokojení žalobce ve smyslu § 153 s.ř., s tím, že jakmile bude vydáno rozhodnutí v přezkumném řízení bude žalovaný městský soud neprodleně informovat.
27. Žalobce podání doručeným soudu dne 23.6.2025 poukázal na skutečnost, že od záměru žalovaného uspokojit žalobce uplynulo víc než 2 měsíce a od rozhodnutí NSS téměř půl

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

roku, proto žádal soud, aby ve věci rozhodl, popřípadě stanovil žalovanému krátkou lhůtu ve smyslu § 62 s.ř.s. k vydání rozhodnutí.

28. Soud, vzhledem k tomu, že žalovaný sám avizoval soudu, že pokud ve věci rozhodne soudu to neprodleně oznámí a po uplynutí více než dvou měsíců je žalovaný nečinný, přistoupil soud k meritornímu rozhodnutí ve věci.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

29. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
30. O věci městský soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť obě strany s takovým postupem vyjádřily souhlas. Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – veškeré pro věc rozhodné podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008–117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS), neboť soud ze správního spisu při rozhodování vychází.
31. Soud usnesením ze dne 15.7.2024, čj. 10 A 93/2022-37, přerušil řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti sp. zn. 7 As 17/2024, a to z toho důvodu, že výsledek rozhodování NSS má vliv na rozhodnutí i v této věci. Stežejní žalobní námitkou proti napadenému rozhodnutí je, že pro použitelnost tohoto kamerového záznamu coby důkazního prostředku ve správním řízení je nutné podle § 158d odst. 7 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, disponovat protokolem o pořízení tohoto kamerového záznamu s náležitostmi uvedenými v § 55 a 55a. Dále je podle žalobce nutné ověřit, že s pořízením tohoto kamerového záznamu vyslovil souhlas státní zástupce, jak požaduje § 158d odst. 2 trestního řádu. Jelikož se Městský soud v Praze zabýval stejnými žalobními námitkami již v rozsudku ze dne 28. 11. 2023, č. j. 9 A 55/2022-55 a shledal je nedůvodnými, přičemž vycházel ze stejného skutkového stavu jako nyní řešená věc, bylo vhodné vyčkat výsledku řízení o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku.

V.1. Nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí

32. Na úvod právního posouzení se soud věnuje šestému žalobnímu bodu, v němž žalobce namítl nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně se podle žalobce dostatečně nevypořádal se žalobcovými námitkami týkajícími se splnění podmínek pro použitelnost důkazních prostředků.
33. Důvodem pro zrušení správních rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je buď nesrozumitelnost, nebo nedostatek důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Ačkoliv lze dát žalobci za pravdu, že se správní orgán prvního stupně nijak podrobně nezabýval otázkou zákonnosti získání kamerového záznamu a jeho použitím coby důkazního prostředku ve správním řízení, z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán prvního stupně považoval tento důkazní prostředek za řádně získaný. Ve svém odůvodnění z něj vyšel jako ze zásadního důkazního prostředku a osvětlil, jaké relevantní skutečnosti z něj zjistil. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je tak zřejmé, proč správní rozhodl ve výroku, že se žalobci nevrací řidičské oprávnění a že se původní rozhodnutí ruší. Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

34. Nelze zapomínat, že správní řízení tvoří jeden celek a podle judikatury NSS může odvolací správní orgán odstranit vady odůvodnění prvostupňového rozhodnutí doplněním odůvodnění, pokud je výroková část prvostupňového rozhodnutí v souladu s právními předpisy a věcně správná a důvody pro doplnění odůvodnění vyplývají ze správního spisu (rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47). To může odvolací správní orgán učinit, i když podané odvolání zamítá (rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, nebo rozsudek ze dne 14. 3. 2014, č. j. 4 As 10/2012-48). Tímto způsobem postupoval žalovaný i v nyní řešeném případě.
35. Žalovaný se ve svém rozhodnutí již zabýval žalobcovými námitkami ohledně zákonnosti získání důkazních prostředků podrobně a žalobci vysvětlil, proč jeho názor nepovažuje za správný (viz zejm. str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí).
36. Soud proto nepovažuje námitku nepřezkoumatelnosti za důvodnou.

V.2. Porušení povinnosti umožnit žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 s. ř.

37. Podle druhého žalobního bodu správní orgán prvního stupně podstatně porušil žalobcovo právo **vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3**, jelikož mu tuto možnost dal pouze v řízení o obnově, ale nikoli v řízení obnoveném. Podle žalovaného tato vada sice nastala, neměla však vliv na výsledek rozhodnutí, a proto není důvodem pro zrušení rozhodnutí.
  38. Rovněž tato námitka není důvodná.
  39. Právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí zakotvené v § 36 odst. 3 s. ř. je jedním ze stěžejních práv účastníka správního řízení. Sám žalovaný v napadeném rozhodnutí přiznává, že správní orgán prvního stupně toto žalobcovo právo porušil.
  40. Žalobce sám uvádí, že správní orgán mu umožnil seznámit se s podklady v řízení o obnově.
  41. Tento závěr o procesní vadě však nestačí k tomu, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.
  42. Po zjištění výskytu procesní vady je nutné zvážit, zda toto procesní pochybení mělo vliv na zákonnost, popř. správnost napadeného rozhodnutí. Obecně vada řízení nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud by byl výrok rozhodnutí stejný, i kdyby k vadě řízení nedošlo (např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2001, sp. zn. 22 Ca 473/2000, nebo rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, publ. pod č. 23/2003 Sb. NSS). Ostatně toto pravidlo je od 1. 1. 2024 zakotveno i v § 75 odst. 3 s. ř. s. Již před tím ho obsahoval § 89 odst. 2 s. ř., podle něhož se v odvolacím správním řízení nepřihlíží k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost.
  43. Smyslem práva podle § 36 odst. 3 s. ř. je umožnit účastníku poté, co bylo ukončeno shromažďování podkladů rozhodnutí, tedy před vydáním rozhodnutí ve věci, vyjádřit se k těmto podkladům a vznést své výhrady a učinit procesní návrhy, aby rozhodnutí správního orgánu vycházelo ze skutkového stavu zjištěného bez důvodných pochybností (rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, publ. pod č. 303/2004 Sb. NSS).
  44. Ze správního spisu vyplývá, že v obnoveném správním řízení (z něhož vzešla nyní napadená rozhodnutí) vycházel správní orgán prvního stupně ze stejného skutkového stavu, ze kterého vycházel již v řízení o obnově, v němž žalobci bylo umožněno vyjádřit se
- Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

k podkladům pro rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 s. ř. Správní spis nebyl doplněn o žádné nové podklady. Žalobce byl tak seznámen s podklady, z nichž správní orgán prvního stupně vycházel při vydání rozhodnutí.

45. Žalobce netvrdí, jaké konkrétní změny by mohl do řízení přinést, pokud by mu bylo umožněno vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí v obnoveném řízení. Podle soudu by odstranění této procesní vady nijak nemohlo zvrátit výsledek správního řízení, procesní vada tedy neměla vliv na zákonnost či správnost rozhodnutí.
46. Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že by žalovaný tvrdil, že nastala některá z výjimek stanovených v § 36 odst. 3 s. ř., a proto správní orgán prvního stupně nemusel žalobce o tomto právu vyrozumět. Nic takového žalovaný netvrdí. Naopak na str. 3 v odst. 4 přiznává, že správní orgán prvního stupně měl žalobce o tomto právu vyrozumět, ale tato vada není takové intenzity, aby zakládala důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí.
47. Rovněž není pravda, že by žalovaný tvrdil, že správní orgán nemusí vyrozumět účastníka řízení o právu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, pokud se nedoplňoval správní spis. Žalovaný pouze uvedl závěr, že ačkoliv byl porušen § 36 odst. 3, nemělo to vliv na výsledek řízení, protože nebyl doplňován správní spis, a proto byl žalobce seznámen s podklady, z nichž vycházelo prvostupňové rozhodnutí.

V.3. Zákonnost použitelnosti kamerového záznamu a zákonnost získání tohoto důkazního prostředku

48. V logice přezkumu žalobních námitek se soud zabýval nejprve posouzením námitek uvedených pod **třetím, čtvrtým a pátým žalobním bodem**, podle nichž měl správní orgán prvního stupně zkoumat, zda byl kamerový záznam získán v souladu se zákonem, až poté jestli tento záznam poskytoval dostatečnou skutkovou oporu pro rozhodnutí žalovaného.
49. V **šestém žalobním bodě** žalobce namítal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, jelikož se správní orgán prvního stupně dostatečně nevypořádal se žalobcovými námitkami týkajícími se splnění podmínek pro použitelnost kamerového záznamu.
50. Žalobce považuje, za nedostatečné, že se správní orgán spoléhal pouze na sdělení policie, že záznam byl pořízen v souladu se zákonem. K záznamu si dle žalobce měly správní orgány opatřit protokol o pořízení záznamu podle § 158d odst. 7 trestního řádu. V řízení byl tento důkazní prostředek použit, aniž pro to byly splněny podmínky stanovené trestním řádem. Trestní řád při použití záznamu jako důkazu výslovně požaduje, aby byl k záznamu připojen protokol s náležitostmi uvedenými v § 55 a § 55a trestního řádu. Ve správním řízení jsou použitelné jen důkazní prostředky splňující požadavky speciálních zákonů, jímž je v tomto případě trestní řád.
51. Zákonností použitelnosti kamerového záznamu pořízeného orgánem veřejné moci pro účely správního řízení se komplexně zabýval Nejvyšší správní soud zejména v rozsudku ze dne 5. 11. 2009, č. j. 1 Afs 60/2009-119, č. 2344/2011 Sb. NSS, kde uvedl následující: „*V českém právním řádu neexistuje žádný právní základ pro utajené pořizování audiovizuálních nahrávek orgány veřejné moci pro účely správního řízení, pokud tyto zasahují do 'soukromého života' fyzických osob. Takovýmto základem v žádném případě nemůže být § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle něhož*“ k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. „*Protože neexistuje žádný právní základ pro výkon pravomoci*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

pořizovat v utajení audiovizuální či obdobné záznamy zasahující do soukromého života fyzických osob, činí to nevyhnutelně eventuální pořizování obdobných nahrávek náchylným ke svévolnému zásahu. Důkaz audiovizuální nahrávkou dané jízdy vozidlem stěžovatele byl proto pořízen v rozporu se zákonem. Náležitý zákonný základ lze ilustrovat např. na § 158d trestního řádu (Sledování osob a věcí). Zde jsou stanoveny přesné podmínky utajeného pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů osob, podmínky použití záznamu jako důkazu, stejně jako povinnost záznamy zničit, pokud nebyly při sledování zjištěny skutečnosti důležité pro trestní řízení. Žádný alespoň do jisté míry srovnatelný zákonný základ pro řízení o správním trestání neexistuje.“

52. Z této judikatury vycházel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.1.2025, čj. 7 As 17/2024, při rozhodování o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023, č. j. 9 A 55/2022-55, jenž rozhodoval ve skutkově obdobné věci.
53. Kvůli tomuto posouzení bylo řízení o této žalobě přerušeno.
54. Městský soud nemá důvodu se od této recentní judikatury odchýlit ani při rozhodování v této žalobě. V nyní souzené věci došlo k zásahu do soukromého života žalobce právě v rámci přípravného trestního řízení. Správní orgány založily svoje rozhodnutí na úvaze, že ve správním řízení pro konstatování zákonnosti důkazu, který byl získán v rámci trestního řízení postupem dle § 158d odst. 2 trestního řádu, postačí sdělení v podnětu policejního orgánu, že kamerový záznam byl pořízen se souhlasem státního zástupce, soud tento závěr však vycházejí z posledně citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nesdílí.
55. „*Předně je nutné poukázat na skutečnost, že užití důkazních prostředků v podobě sledování osob a věcí postupem upraveným v trestním řádu je vyhrazeno k „rozkrývání“ nejzávažnější trestné činnosti. Zákonodárce přitom využití záznamů získaných v rámci sledování osob a věcí (operativně pátracích prostředků) jako důkazů v § 158d odst. 10 trestního řádu výslovně omezil na jiná trestní řízení o úmyslných trestných činech (či na trestní řízení, v nichž dotčená osoba s užitím těchto důkazů souhlasí). Jak bude dále vysvětleno, toto omezení souvisí s tím, že jde o citelný zásah do soukromí, který zákon podmiňuje souhlasem státního zástupce či soudce, kteří jsou jakousi pojistkou před zneužitím právě oné možnosti podstatným způsobem narušit soukromí (být potenciálního pachatele trestného činu).*
56. *Správní řád pak neposkytuje dostatečný právní základ k tomu, aby se kamerové záznamy získané na základě souhlasu státního zástupce či soudce dle § 158d trestního řádu použily i v řízení správním, v němž zpravidla nejde o ochranu nejpodstatnějších zájmů společnosti. Tento závěr vyplývá nejen z již výše citovaného rozsudku prvního senátu, ale především z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2014, č. j. 2 Afs 45/2012-62.*
57. Užití postupu podle § 158d trestního řádu je ostatně i v rámci samotného trestního řízení až krajní možností získání informací při důvodném podezření na konkrétní trestnou činnost (Nejvyšší soud k uvedenému v usnesení ze dne 31. 10. 2024, sp. zn. 11 Tdo 730/2024)
58. Nejvyšší správní soud posouzení uvedené obdobné věci uzavřel (v rozsudku ze dne 27.1.2025, čj. 7 As 17/2024) tím, že „*V projednávané věci byly kamerou sledovány prostory pro výkon zkoušky profesní způsobilosti regulované státem ve veřejné budově (Městský úřad Varnsdorf) k řízení motorového vozidla, kterýmžto lze velmi snadno ohrozit i nejzákladnější zájmy společnosti (život jejich občanů). Na zákonném průběhu takového zkoušky je nepochybně silný veřejný zájem, což případně může (za splnění dalších podmínek) fakticky ospravedlnit potřebu průběh této zkoušky (veřejně) zaznamenat. V dané věci by tedy případná soukromá nahrávka (např. jiného z účastníků zkoušky) mohla být, za použití „třístupňového testu“ Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.*

(popsaného výše), použitá k ochraně společnosti před řízením vozidla, které je soudy posuzováno jako zbraň (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2012, sp. zn. 3 Tdo 1312/2012), osobou k tomu nezpůsobilou, tedy jako důkaz ve správním řízení. Pro ochranu stejného veřejného zájmu však zákonodárcem zvolená konstrukce § 158d odst. 10 trestního řádu brání použití audiovizuálního záznamu zachycujícího stejnou skutečnost. V praxi tak nelze vyloučit vznik poněkud (zejména hodnotově) nekonzistentní situace, ve které důkazní prostředek získaný v rámci cíleného potírání úmyslného trestného činu nelze použít proti osobě, která čerpá výhody z tohoto trestného činu, ale případná nahodilá nahrávka téhož jednání ze strany třetí osoby či zaznamenaná kamerou umístěnou zde právě pro charakter konaného jednání a místa, by byla zpravidla bez dalšího použitelná. Zákonodárce totiž v případě § 158d trestního řádu ani nerozlišuje, zda je zapotřebí souhlasu státního zástupce i v situaci, kdy musí být již z charakteru prováděného jednání a místa, v němž je nahrávka pořizována, pachatelům a beneficiům trestné činnosti jasné, že o jejich jednání může být pořízen zvukový, obrazový nebo jiný záznam. Používá toliko kritérium charakteru důkazního prostředku. Tento důkaz, je-li získán zcela souladně s literou § 158d trestního řádu, pak nelze ve správním řízení vedeném s beneficiem úmyslného trestného činu použít.“

59. Městský soud se konstatuje, že skutkově shodná situace nastala i v nynější věci. Žalobce byl zachycen kamerovým záznamem pořízeným policií (v rámci trestního řízení vedeném proti zkušebním komisařům) dokumentujícím průběh vykonávání zkoušky způsobilosti (písemného testu) regulované státem ve veřejné budově (Městský úřad Varnsdorf) potřebné k vydání řidičského průkazu. Soud proto dospěl k závěru, že správní orgány nemohly v dané věci použít kamerový záznam zachycujícího žalobce, a je nerozhodné, jestli tento záznam byl pořízen se souhlasem státního zástupce anebo jestli byl k záznamu připojen protokol o pořízení záznam. V dané situaci nemohl být tento důkaz v správním řízení použit vůbec, neboť jak uvedl Nejvyšší správní soud v českém právním řádu neexistuje žádný právní základ pro utajené pořizování audiovizuálních nahrávek orgány veřejné moci pro účely správního řízení, pokud tyto zasahují do 'soukromého života' fyzických osob, což v daném případě nastalo. Ani ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle něhož k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy, takové použití důkazu neumožňuje, jelikož neexistuje žádný právní základ pro výkon pravomoci správního orgánu pořizovat v utajení audiovizuální či obdobné záznamy zasahující do soukromého života fyzických osob.
60. Ustanovení § 158d trestního řádu (Sledování osob a věcí), stanovuje přesné podmínky utajeného pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů osob, podmínky použití záznamu jako důkazu, stejně jako povinnost záznamy zničit, pokud nebyly při sledování zjištěny skutečnosti důležité pro trestní řízení, ale jak bylo výslovně uvedeno Nejvyšším správním soudem žádný alespoň do jisté míry srovnatelný zákonný základ pro řízení o správním trestání neexistuje.
61. Kamerový záznam představuje stěžejní a jediný podklad, na základě kterého dospěly správní orgány k závěru, že žalobce nesplnil podmínku odborné způsobilosti, a jelikož tento kamerový záznam nebylo možné v tomto správním řízení použít, nelze než dospět k závěru, že rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí prvostupňové není skutkově podloženo. Z uvedeného důvodu soud rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení spočívající v nedostatku skutkových podkladů pro závěr žalovaného, že žalobě složil zkoušku z odborné způsobilosti v rozporu se zákonem, jelikož mu během ní radil zkušební komisař.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

V.4. Zjištění skutkového stavu

62. Podle argumentace žalobce uvedené ve druhém žalobním bodě **nepřezkoumaly správní orgány dostatečně rozhodné skutkové okolnosti**, ale vycházely pouze z obecných zjištění policie, která nejsou postavena najisto. Z kamerového záznamu nevyplývá, že by komisař žalobci při zkoušce radil (ať už verbálně, či neverbálně). Skutkový stav tak nemá oporu v provedených důkazech.
63. K tomuto žalobnímu bodu soud musí odkázat na vypořádání předchozích žalobních bodů, vzhledem k tomu, že kamerový záznam o průběhu zkoušky je jediným relevantním důkazem, o který správní orgány své rozhodnutí opírají a tento kamerový záznam, jak bylo výše uvedeno nemohl být v správním řízení použit vůbec, je rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

64. Městský soud v Praze přisvědčil žalobní námitce žalobce, že kamerový záznam, který složil jako stěžejní podklad pro rozhodnutí správních orgánů ve správním řízení nemohl být vůbec použit. Soudu proto nezbylo, než žalobou napadené rozhodnutí zrušit ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť napadené rozhodnutí postrádá oporu v dostatečně zjištěném skutkovém stavu.
65. Soud dodává, že nepřikročil k zrušení prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), jak navrhoval žalobce, neboť odvolací orgán může svým řádným zjištěním skutkového stavu v novém rozhodnutí o rozkladu zhojit vady prvostupňového rozhodnutí.
66. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč (za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku) a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč – převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)], a paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto úkonů (§ 13 odst. 4). Soud žalobci nepřiznal náklady za repliku, neboť v té pouze poukázal na judikaturu a nepřináší žádnou významnější argumentaci. K této částce je připočtena daň z přidané hodnoty (1 428 Kč), neboť zástupce žalobce doložil, že je plátcem této daně. Celkové náklady řízení tak činí 12 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2025

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.